

880.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 27 października 1924 r.

w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 29, poz. 290), w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 23 kwietnia 1924 roku (Dz. U. R. P. № 42, poz. 445) i z dnia 22 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 809).

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcymi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) oraz art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 marca 1924 r., zmieniającej niektóre przepisy ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 29, poz. 290) uzupełnia się przez wstawienie po § 16 nowych czterech paragrafów (§§ 16-a, 16-b, 16-c, 16-d) o następującem brzmieniu:

§ 16-a: Odnośnie do następujących artykułów: węgiel kamienny, koks i brykiety, surowiec żelaza, żelazo i stal oraz wyroby z żelaza i stali, cynk i wyroby cynkowe, ołów i wyroby ołowiane, kwas siarczany i chemiczne wytwory poboczne koksowni, stosują się w miejsce postanowień §§ 15 i 16 postanowienia paragrafu niniejszego oraz paragrafów 16-b, 16-c i 16-d, o ile dane artykuły są wywożone z Polski masowo przez przedsiębiorstwa, podpadające pod postanowienia § 8. Przez wywóz masowy rozumie się taki wywóz, który odnośnie do wymienionych w niniejszym paragrafie artykułów przedstawia w sumie łącznej miesięcznie przeciętną wartość 50.000 złotych, co zostanie stwierdzonem przez władzę skarbową, przeprowadzającą nadzór nad obrotem dewizami, płynącemi z eksportu. Przedsiębiorstwa, podpadające pod przepis niniejszy, są zobowiązane do przelewu do Banku Polskiego całkowitych sum w walutach obcych, uzyskanych przez zainkasowanie należności zagranicznych za wywożone z Polski wymienione wyżej towary, z zachowaniem terminu przewidzianego w § 14.

§ 16-b. Firma eksportująca, podpadająca pod postanowienia poprzedniego paragrafu, otrzymuje po złożeniu odpowiedniej deklaracji

w Banku Polskim formularze specjalnych zaświadczeń walutowych celem okazania ich władzom celnym, względnie organom kontroli skarbowej, przy przejściu towaru przez granicę.

Wystawienie powyższych formularzy zaświadczeń, uzależnione jest od zobowiązania się firmy eksportującej wobec Banku Polskiego do odsprzedaży uzyskanej z eksportu waluty obcej w ilości, ustalonej procentowo przez Ministra Skarbu dla każdego z artykułów wymienionych w § 16-a i to w terminie dni 14 od chwili dokonania przelewu odnośnych sum do Banku Polskiego.

Władza skarbową w porozumieniu z Bankiem Polskim władną będzie w uwzględnieniu słusznych powodów natury gospodarczej zmniejszać w poszczególnych wypadkach wysokość sumy walut obcych, które mają być odstąpione Bankowi Polskiemu.

§ 16-c. Firma eksportująca będzie uprawniona, celem wypełnienia swych zagranicznych zobowiązań z tytułu operacji kredytowych, dokonanych zagranicą, zmniejszyć wysokość sumy walut obcych, które winny być odstąpione Bankowi Polskiemu na zasadzie § 16-b, o kwotę równą sumie walut obcych, odsprzedanych uprzednio Bankowi Polskiemu, a przechodzących ponad normę, przewidzianą w § 16-b, i pochodzących z danych operacji kredytowych.

§ 16-d. Sumy w walutach obcych, niepodlegające odsprzedaży w myśl paragrafów poprzednich, pozostają na kontach w Banku Polskim do dyspozycji firmy eksportującej. Dysponowanie niemi odbywać się winno z zastosowaniem postanowień §§ 4 i 8. Dyspozycje, mające na celu przeniesienie danych sum celem lokaty za granicę, lub do innych banków krajowych nie są dopuszczalne.

§ 2. Zagraniczne lokaty pieniężne przedsiębiorstw górnośląskich, uskutecznione przed dniem 1 listopada 1924 r., a pochodzące z kwot uzyskanych z operacji o charakterze gospodarczym, dokonanych, całkowicie lub częściowo w kraju, winny być przez te przedsiębiorstwa zlikwidowane w ciągu dni 30 i przeniesione do Banku Polskiego. W wyjątkowych wypadkach władza skarbową w porozumieniu z Bankiem Polskim będzie władną dany termin odpowiednio przedłużyć.

Kredyty, uzyskane zagranicą, o ile ze specjalnych tytułów nie pozostają w zależności od operacji o charakterze gospodarczym, dokonanych całkowicie lub częściowo w kraju, nie podpadają pod postanowienie ustępu poprzedniego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1924 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*